Dosarul nr. 1-156/2024
PIGD. NR. 1-24096423-09-1-28082024

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

03 decembrie 2024 or. Sîngerei
Judecătoria Bălţi, sediul Sîngerei,
Instanță de judecată în componența:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Gheorghe Cugut
Grefier Maria Uzun
Cu participarea:
procurorului Alexandru Gordilă
avocatului Ion Popescu
reprezentantul legal Elena Onofraș
pedagogului Silvia Ciobanu

a judecat în ședință de judecată publică, în limba de stat, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală în privința lui:

*******,** născut la *****, locuitorul sat. *****, r-nul Sîngerei, IDNP: *****, studii medii incomplete, nesupus militar, necăsătorit, ne angajat în câmpul muncii,

în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal.

Cauza penală a parvenit în instanța de judecată la 28 august 2024, primită în procedură la 29 august 2024, sentința integrală pronunțată la 03 decembrie 2024.

Procedura de citare legală executată.

Procurorul Alexandru Gordilă în dezbateri judiciare, a pledat pentru recunoașterea inculpatului *****, vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, cu stabilirea acestuia a unei pedepse sub formă de 1 an închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 1 an.

Apărătorul inculpatului, avocatul Ion Popescu, în dezbateri judiciare a pledat pentru stabilirea inculpatului a unei pedepse cu închisoarea, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, sau în cazul în care este posibil o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În baza materialelor din dosar și a probelor recunoscute de inculpat, care au fost administrate la faza de urmărire penală, instanța de judecată, -

C O N S T A T Ă:

*****, în una din zile nestabilite de către organul de urmărire penală, din perioada de la 01.06.2024 până la 04.06.2024 aproximativ la ora 23:00, prin înțelegere prealabilă cu doi prietenii ai săi, în privința unuia dosarul a fost disjuns, iar o altă persoană nu este subiect al infracțiunii, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările şi dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului stabilit, asigurându-se că acțiunile sale rămân neobservate, au mers împreună la domiciliu cet. ***** din satul *****, raionul Sîngerei. Ajungând acolo, persoana în privința căreia a fost disjunsă cauza, a rămas în drum pentru a urmări situația, iar ***** și persoana care nu este subiect al infracțiunii au pătruns într-o construcție auxiliară destinată depozitării de bunuri aflată în curtea domiciliului ce aparține cet. *****, de unde pe ascuns au sustras o motocicletă de model „*****”, fără număr de înmatriculare, de culoare roșie închisă combinată cu negru și cu bunul sustras au părăsit locul comiterii infracțiunii.

În ședința de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul, *****, fiind asistat de avocatul Ion Popescu, a înaintat instanţei cerere prin care şi-a recunoscut total vina şi fapta descrisă în rechizitoriu, declarând că nu pretinde administrarea de probe noi şi solicitând ca, în conformitate cu prevederile art. 364[1] Cod de procedură penală, judecarea cauzei să aibă loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Pentru a elucida faptul dacă este posibilă aplicarea procedurii simplificate la caz, *instanţa de judecată a analizat materialele dosarului penal şi a constatat că fapta incriminată există, şi ea constituie infracţiune, a fost săvârşită de inculpat, iar urmărirea penală s-a efectuat fără încălcarea drepturilor procedurale şi fără lezarea libertăţilor fundamentale ale inculpatului.*

De asemenea, instanţa a verificat autenticitatea declarației de judecare a cauzei penale în ordinea prevederilor art. 364[1] Cod de procedură penală şi a stabilit că aceasta a fost înaintată în cunoștință de cauză, cu întrunirea condiţiilor cerute, inculpatului fiindu-i explicate consecințele judecării cauzei în conformitate cu procedura indicată.

Apărătorul Ion Popescu și procurorul Alexandru Gordilă cu cererea înaintată de către inculpat, referitor la judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, au fost de acord, solicitând admiterea acesteia.

În asemenea condiții, prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 21 noiembrie 2024, s-a admis cererea inculpatului ***** cu privire la examinarea cauzei în baza probelor acumulate la faza de urmărire penală și s-a dispus examinarea cauzei în procedură simplificată prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală. Totodată, a fost disjunsă, cauza penală de învinuire a lui ***** în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, de cauza penală de învinuire a lui ***** în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, fiind remisă Secției de Evidență și Documentare Procesuală pentru a fi repartizată în mod aleatoriu unui alt judecător.

Astfel, inculpatul *****, fiind audiat în ședința de judecată, potrivit regulilor de audiere a martorului, sub jurământ, a recunoscut integral vinovăția şi a declarat că, cu ***** sunt prieteni și împreună cu el într-o zi din luna iunie 2024, au planificat să fure o motocicletă. Au intrat în gospodărie la partea vătămată ***** și au sustras motocicleta, după care s-au deplasat la domiciliul lui *****. Afirmă că, ulterior ***** i-a spus să i-a motocicleta și să plece din sat. Atunci el a luat motocicleta și a plecat în satul vecin la tatăl lui. Susține că, regretă de cele comise și promite ca pe viitor să nu mai comită așa fapte. Relevă că a conștientizat cele întâmplate și regretă.

Potrivit Hotărârii Curții Constituționale din 9 martie 2017, privind excepția de neconstituționalitate a articolului 364[1] Cod de procedură penală, Curtea reține că dispozițiile codului prevăd inclusiv judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, care reprezintă de fapt o procedură abreviată.

Curtea observă, în acest sens, că prin Recomandarea nr. R (87)18 Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei a încurajat statele membre să ia măsuri care vizează simplificarea procedurilor judiciare ordinare prin recurgerea la procese accelerate, care includ hotărâri sumare, înțelegeri extrajudiciare, acorduri de recunoaștere a vinovăției şi judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Curtea mai menționează că examinarea cauzei penale în procedură simplificată este un instrument care oferă avantajul soluționării cu celeritate a cauzelor penale atunci când inculpatul recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a afirmat că, atunci când o acuzație penală împotriva inculpatului este stabilită printr-o formă prescurtată de examinare judiciară, aceasta duce, în esență, la renunțarea la o serie de drepturi procedurale. Acest lucru nu poate fi o problemă în sine, deoarece nici litera, nici spiritul articolului 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului nu împiedică

o persoană să renunțe la aceste garanții din propria sa voință (a se vedea *Scoppola v. Italia* (nr.2) [MC], hotărârea din 17 septembrie 2009, § 135).

Cu toate acestea, Curtea Europeană a subliniat că renunțarea la anumite drepturi procedurale trebuie întotdeauna, pentru a fi considerată eficientă în sensul Convenției, stabilită în mod neechivoc și însoțită de garanții minime, proporționale cu importanța acesteia. În plus, nu trebuie să contravină *vreunui interes public important* (a se vedea, *inter alia, Scoppola (nr.2)*, citată supra, § 135-136, *Poitrimol v. Franța*, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31, și *Hermi v. Italia* [MC], hotărârea din 18 octombrie 2006, § 73).

Vinovăția inculpatului *****, se confirmă prin elementele de fapt constatate din conținutul probelor pertinente și concludente acumulate în cadrul urmăririi penale:

- **declarațiile părții vătămate *****,** care a comunicat că, avea în posesie o motocicletă de model „*****” de culoare roșu închis, fără număr de înmatriculare, pe care a procurat-o aproximativ în anul 2013 din mun. Bălți de la un magazin specializat în vânzări de motociclete, a cărui preț la data de azi este de aproximativ 5000 lei. Motocicleta se afla în stare bună din punct de vedere tehnic și funcționa bine, doar că de aceasta nu se folosea de aproximativ 3 ani din motiv că nu era necesar să o folosească. La 04 iunie 2024, aproximativ ora 08:00 trezindu-se, a vrut să facă lucrările necesare pe acasă și având nevoie de careva instrumente, s-a dus în construcția auxiliară (sarai) din fața casei și a observat că motocicleta îi lipsește, apelând la numărul unic de urgență „112”. La 05 iunie 2024, de dimineața, a fost telefonat de către ginerele său ***** care i-a comunicat că în sat. ***** r-nul Sîgerei la cet. Slutu Roman, se află o motocicletă asemănătoare cu cea pe care o aveam el. Aflându-se la 05 iunie 2024 în sat. ***** r-nul Sîngerei la domiciliul lui Slutu Roman și comunicând deja despre motocicleta ce se afla la el la domiciliu a recunoscut-o că este a sa după semnalmentele prezente pe ea (f. d. 24-27):
- **declarațiile martorului *****,** care a comunicat că, la 04 iunie 2024, de diminieața ca de obicei a ieșit afară să efectueze cele necesare prin împrejurul casei și a observat cum doi băieți pe care îi cunoaște că sunt din sat. ***** r-nul Sîngerei și anume că sunt frații***** și *****, împingeau o motocicletă, de culoare roșie închis cu negru, fără număr de înmatriculare, posibil că era defectată, unde au lăsat-o într-o casă părăsită, puțin mai departe de locul unde el locuiește. La cele menționate sus poate adăuga că, cunoaște că acești doi frați care mergeau cu motocicleta în dimineața de 04 iunie 2024, a auzit că mai au asemănătoare cazuri de furturi din câte cunoaște (f. d. 29-31);

- **declarațiile martorului *****,** care a comunicat că, la data de 04 iunie 2024, aproximativ pe la ora 17:00, a observat cum feciorii săi Onofraș ***** și ***** care sunt minori, au venit la el acasă în sat. *****, r-nul Sîngerei cu o motocicletă de model „*****” de culoare roșie întunecată, cu scaun de culoare neagră din piele, fără număr de înmatriculare și i-au zis că au cumpărat-o de la un prieten pe nume***** *****. La 05.06.2024 aproximativ pe la ora 09:00 a venit *****, care i-a zis că feciorii săi au sustras motocicleta din domiciliul care-i aparține, iar aproximativ pe la ora 10:00-11:00, au venit și colaboratorii poliției, care i-au comunicat despre cele întâmplate (f. d. 33-35);
- procesul-verbal de cercetare la fața locului (f.d. 8, 12);
- ordonanța de recunoaștere a corpului delict (f.d. 20).

Analizând declarațiile inculpatului depuse în şedinţa de judecată, coroborate cu probatoriul administrat în faza de urmărire penală, instanța stabilește cu certitudine vinovăția lui ***** în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal – furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, de mai multe persoane și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Instanța reține că acțiunile inculpatului *****, corect au fost încadrate potrivit prevederilor 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, fiind respectate prevederile art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Cu referire la componența de infracțiune prevăzut de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, urmează a fi relatat că aceasta presupune existenta următoarelor elemente constitutive.

Înainte de a purcede la analiza fiecărui element constitutiv al infracțiunii deduse judecății se impune a preciza că, prin sustragere conform jurisprudenței cât și teoriei consacrate, se înțelege luarea ilegală și gratuită a bunurilor mobile din posesia altuia, care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia, săvârșită în scop de cupiditate.

Obiectul material al infracțiunii deduse judecății îl reprezintă bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile străine pentru făptuitor, astfel, la cazul dedus judecății acest bun constituie o motocicletă de model „*****”, fără număr de înmatriculare, de culoare roșie închisă combinată cu negru.

Latura obiectivă al infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, incriminată lui *****, are următoarea structură: fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de luare ilegală și gratuită, urmarea prejudiciabilă sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv, legătura de cauzalitate dintre fapta

prejudiciabilă și urmările prejudiciabile. La prezența speță, *latura obiectivă* se probează prin declarațiile inculpatului care a recunoscut precum că, în *luna iunie 2024, împreună cu prietenii săi au planificat să fure o motocicletă. Au intrat în gospodărie la partea vătămată ***** și au sustras motocicleta, după care s-au deplasat la domiciliul lui *****. Ulterior ***** i-a spus să i-a motocicleta și să plece din sat. A luat motocicleta și a plecat în satul vecin la tatăl său. Aceleași circumstanțe de fapt reiese și din declarațiile date în cadrul urmăririi penale de către partea vătămată *****, martorului *****, martorul *****, precum și mijloacele materiale de probă, procesul-verbal de cercetare la fața locului și ordonanța de recunoaștere a corpului delict.*

Astfel aceste probe coroborează între ele și dincolo de orice dubiu dovedesc fapta imputată inculpatului cu atât mai mult aceste probe nu au fost contestate de partea apărării. În aceste împrejurări prin aprecierea amănunțită cât și prin coroborarea probelor administrate la materialele cauzei se atestă cu certitudine latura obiectivă a infracțiunii de sustragere a bunurilor altei persoane cu intenția directă a inculpatului cauzând părții vătămate ***** un prejudiciu considerabil.

Latura subiectivă a infracțiunii se exprimă prin intenție directă în scop de cupiditate, subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a împlinit vârsta de 14 ani, criteriu care se întrunește în speță dedusă judecății.

Instanța precizează că sustragerea se consideră săvârșită pe ascuns și se califică drept furt, în baza art. 186 Cod penal, dacă a fost săvârșită: - în absența proprietarului, a posesorului sau a oricăror altor persoane; - în prezența altor persoane, dar pe neobservate pentru acestea; - în prezența altor persoane, care observă actul luării bunurilor, dar care nu conștientizează caracterul infracțional al celor comise (din cauza necunoașterii de către ele a faptului cui aparțin aceste bunuri sau din cauza creării de către făptuitor a iluziei caracterului legitim al luării bunurilor sau din cauza vârstei minore, a ebrietății, a somnului, a unei boli psihice ori a unei alte stări specifice în care se află aceste persoane); - în prezența altor persoane care urmăresc actul luării bunurilor și conștientizează caracterul infracțional al faptelor comise, persoane care insuflă încredere făptuitorului că nu-i vor crea impedimente în procesul săvârșirii sustragerii (soț, rudă apropiată).

Probele administrate la cauza penală atestă vinovăția inculpatului *****, inclusiv confirmă în acțiunile acestuia elementele infracțiunii de furt, evidențiindu-se cu certitudine elementele obiectului juridic special ce atentează la relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor și anume a obiectului juridic material.

În acest context instanța de judecată precizează că art. 6 al Convenției obligă instanțele să-și argumenteze deciziile luate. Această obligație nu poate fi înțeleasă în sensul că ele trebuie să răspundă în mod detaliat la fiecare argument al părților

procesului. Obligația de motivare a deciziilor variază în funcție de natura acestora.

Pertinentă în acest sens este și jurisprudența CtEDO care a statuat că o instanță nu este obligată să dea un răspuns detaliat la fiecare argument înaintat de justițiabil. (Hiro Balani vs Spania nr. 1021/2001 din 28 martie 2003).

Analizând caracterul infracțional al faptei, personalitatea inculpatului, existența circumstanțelor atenuante, instanța de judecată ajunge la concluzia că acesta urmează a fi sancționat cu o pedeapsă penală.

În procesul individualizării pedepsei se va acorda o eficiență cuvenită criteriilor instituite de art. 75, Cod penal, vor fi luate în vedere gradul de pericol social concret al faptelor, împrejurările comiterii acestora şi urmările produse.

La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpatul ***** de motivul acestuia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate supra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Inculpatul ***** a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, infracțiune care, în conformitate cu alin. (3) al art. 16 Cod penal, se califică ca infracțiune mai puțin gravă.

Circumstanțe ce atenuează răspunderea penală, conform art. 76 Cod penal, în privința lui *****, instanța reține, săvârșirea infracțiunii de către un minor și recunoașterea vinovăției.

Circumstanțe ce agravează răspunderea penală, conform art. 77 Cod penal, în privința inculpatului *****, instanța nu a reținut.

Potrivit art. 75 alin. (2) Cod penal, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Prin urmare, reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, în special, pornind de la scopul pedepsei, individualizarea ei, instanța de judecată consideră că restabilirea echității sociale, corectarea şi reeducarea inculpatului este posibilă doar în condițiile stabilirii pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Art.186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, prevede în calitate de pedeapsă – amenda în mărime de la 650 la 1350 unități convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani.

Conform art. 80^1 Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de

reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare. În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracţiunile prevăzute la art.181^1–182, 239–240, 242^1, 242^2, 256, 324–335^1, 370 şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare (Legea în vigoare la momentul comiterii faptei).

Reieșind din faptul că inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit prevederilor art. 80^1 alin. (1) Cod penal, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, la infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal și se stabilește noua limită minimă şi maximă:

- sub formă de amendă în mărime de la 487,5 la 1012,5 unități convenționale;
- sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de la 135 la 180 ore;
- sub formă de închisoare de la 3 luni la 3 ani, deoarece conform art. 70, alin. (2) Cod Penal, limita minimă de aplicare a pedepsei cu închisoare este de la 3 luni.

Totodată la stabilirea pedepsei instanța va lua în considerație și prevederile art.70 alin. (3) Cod penal, care prevede că, la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvârşirii infracţiunii, nu a atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii se stabileşte din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracţiunea săvârșită, reduse la jumătate.

La individualizarea pedepsei în cazul minorului *****, instanța ține seama de nevoile speciale și variate ale minorilor și de diversitatea măsurilor posibile, prevăzute de lege de aplicare a pedepsei copilului. O asemenea atitudine față de minorii delincvenți este prevăzută în ansamblul de reguli minime ale Organizației Națiunilor Unite pentru minori (regulile de la Beijing). Punctul 17 din ansamblul de reguli minime reglementează principiile directoare ce guvernează judecata și luarea hotărârii. Astfel instanțele la adoptarea hotărârii în privința minorilor trebuie să se inspire din următoarele principii: a) hotărârea trebuie să fie întotdeauna proporțională, nu numai cu împrejurările și gravitatea delictului, ci și cu circumstanțele și nevoile delincventului ca și cu cele ale societății; b) nu vor fi aduse restricții libertății personale a minorului - și acestea limitate la un minim necesar decât după examinarea minuțioasă a cauzei; c) privațiunea de libertate va

fi impusă minorului numai dacă acesta este considerat vinovat de un delict săvârșit prin promovarea de daune împotriva altei persoane sau pentru recidivă, dacă nu există altă soluție convenabilă; d) bunăstarea minorului trebuie să constituie criteriul hotărâtor în examinarea cauzei lui; numai dacă se constata că scopurile pedepsei penale (art. 61 alin. (2) Cod penal) nu pot fi atinse prin aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter educativ (art. 104 Cod penal), instanța de judecată va individualiza pedeapsa (categoria, termenul sau mărimea ei), care urmează a fi aplicată minorului utilizând criteriile prevăzute de art. 75 Cod penal.

Astfel se reține că, inculpatul la locul de trai se caracterizează mediocru, anterior a mai săvârșit fapte prevăzute de legea penală, procesul fiind încetat pe motivul retragerii plângeri, nu a conștientizat graviditatea faptei săvârșite anterior, nu și-a schimbat atitudinea față de valorile ocrotite de legea penală, de pericolul social, are un comportament predispus spre comiterea infracțiunilor.

Totodată instanța va lua în considerație că inculpatul a recunoscut vina, a săvârșit infracțiunile în timpul minoratului, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află.

Analizând cele sus menționate, reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, în special, pornind de la scopul pedepsei, individualizarea ei, instanța de judecată consideră că restabilirea echității sociale, corectarea şi reeducarea inculpatului este posibilă doar în condițiile stabilirii unei pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, iar careva temeiuri de a fi liberat de răspundere penală în conformitate cu prevederile procedurii penale, nu s-au constatat, deoarece corectarea lui este posibilă doar fiind supus răspunderii penale.

Pentru aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, instanța a ținut contul de faptul că, inculpatul și-a exprimat acordul la executarea unei astfel de pedepse, cât și de faptul, că în privința acestuia nu există nici un impediment, prevăzut de art. 67 alin. (4) Cod penal, privind aplicarea pedepsei menționate. Or, inculpatul *****, născut la *****, are împlinită vârsta de 16 ani, deci nu se încadrează în categoria militarilor prin contract și persoanelor care nu au atins vârsta de 16 ani.

În același timp, instanța va informa inculpatul ***** că potrivit prevederilor 67 alin. (2) din Codul penal, munca neremunerată în folosul comunității se execută de la 2 până la 4 ore pe zi, iar în cazul condamnatului care nu este antrenat în activități de bază sau studii, la solicitarea acestuia, până la 8 ore pe zi.

Subsecvent, conform art. 67 alin. (2^2) Cod penal, persoanele condamnate la muncă neremunerată în folosul comunității vor semna în instanța de judecată un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 zile de la momentul

rămânerii definitive a hotărârii judecătorești la organul de probațiune, în a cărui rază teritorială își are domiciliul, sau după caz, la comandantul unității militare.

De asemenea, în baza art. 67 alin. (3) Cod penal, în caz de eschivare cu rea-voință a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunității, pedeapsa se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, iar în acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni.

Potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează ce trebuie să se facă cu corpurile delicte.

Corpul delict: o motocicletă de model „*****”, fără număr de înmatriculare, de culoare roșie închisă combinată cu negru, transmisă spre păstrare părții vătămate ***** (f.d. 19-20) – rămâne în posesia și folosința părții vătămate *****.

Cheltuieli de judecată, nu au fost suportate.

Acțiunea civilă, nu a fost înaintată.

În corespundere cu art. 175 alin. (1) și art. 385 alin. (1) pct. 15) Cod de procedură penală, se va aplica în privința lui ***** măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara până la rămânerea definitivă a sentinței.

În urma celor stabilite, conducându-se de prevederile art.67, 80^1 și 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal și art. 382, art.384-386, art.389 Cod de procedură penală, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se recunoaște vinovat şi se condamnă *****, născut la ***** locuitorul sat. *****, r-nul Sîngerei, IDNP: *****, pe art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de 160 (una sută șaizeci) ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Se explică inculpatului ***** că în conformitate cu prevederile art. 67 alin. (3) Cod penal, în caz de eschivare cu rea-voință de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Se aplică faţă de *****, născut la ***** locuitorul sat. *****, r-nul Sîngerei, IDNP: *****, măsura preventivă obligația de a nu părăsi țara - până la devenirea sentinţei definitive.

Corpul delict: o motocicletă de model „*****”, fără număr de înmatriculare, de culoare roșie închisă combinată cu negru, transmisă spre păstrare părții vătămate ***** (f.d. 19-20) – rămâne în posesia și folosința părții vătămate *****.

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs în Curtea de Apel Bălți în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Bălţi, sediul Sîngerei, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Gheorghe CUGUT**